

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Chrudimi rozhodl v hlavním líčení konaném dne 29. ledna 2020 v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Jakuba Jakubíka a přísedících Petra Jakubce, DiS. a Ing. Josefa Chmelíka,

takto:

Obžalovaný

Jan K. [redacted] narozený dne [redacted] v Chrudimi, živnostník, trvale bytem [redacted] [redacted] okres Chrudim,

je vinen, že

dne 24. 6. 2017 kolem 22:00 hodin v prostoru bývalého areálu ploché dráhy v ulici K Ploché dráze v Chrudimi,

za přítomnosti nejméně čtyř dalších osob na výše popsaném veřejném prostranství po předchozím vzájemném slovním napadení v souvislosti s odpalováním ohňostroje poškozeným, jeho rodinnými příslušníky a přáteli, což mělo rušit noční klid rodiny obviněného, úmyslně fyzicky napadl Miloše C. [redacted], nar. [redacted], kterého minimálně jedenkrát udeřil pěstí do obličeje, když jej předtím srazil na zem, čímž mu dle objektivního znaleckého zjištění způsobil zlomeninu nosních kůstek bez posunu úlomků, podkožní krevní výrony na obou tvářích, nosu a dolních víčkách, a povrchní ránu při kořeni nosu délky přibližně 0,5 centimetru s trváním pracovní neschopnosti do 15. 8. 2017 a podstatným omezením obvyklého způsobu života po dobu 2-3 týdny,

tedy

jednak se dopustil veřejně a na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného, jednak jinému úmyslně ublížil na zdraví,

Shodu s prvopisem potvrzuje S. [redacted] V. [redacted]

čímž spáchal

v jednočinném souběhu přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku a přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **16 (šestnácti) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku, § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu **podmíněně odkládá** na zkušební dobu v trvání **30 (třiceti) měsíců**.

Podle § 228 odst. 1 tr. ř. je obžalovaný **povinen zaplatit** poškozené **OBALY.CZ, s.r.o., IČ 25113224, se sídlem K Májovu 1229, Chrudim, na náhradě škody částku 2.246Kč**.

Podle § 229 odst. 1 tr. ř. se poškozený Miloš Ch[redim] narozený dne [redim] bytem [redim] Chrudim odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. V dokazování provedeném v hlavním líčení, zejména ze svědeckých výpovědí a listinných důkazů, soud zjistil skutkový stav uvedený ve výroku rozsudku shora.
2. Obžalovaný v rámci hlavního líčení uvedl, že se ze spáchání skutku necítí být vinen. Vypověděl, že v prostorách Ploché dráhy byl ohňostroj, byl abnormální, bylo to v době sucha. Obžalovaný přijel na místo, nafotil si SPZ na autech a volal policii. Následně k němu přišel pan H[redim], který byl sprostý, protože fotil jeho auto. Obžalovaný s ním začal diskutovat, přičemž k nim přistoupil poškozený, který mu rovněž nadával. Neustále k obžalovanému přistupovali, ten před nimi couval. Dále přišli sousedé obžalovaného, slečna Š[redim] a pan M[redim]. Poškozený se rozhodl, že odjedou. Obžalovaný na něj křičel, že je opilý, cítil to z něho. Poškozený se rozběhl proti obžalovanému, který jej odstrčil oběma rukama do hrudníku, načež poškozený odcouval a spadl do trávy. Nenechal si to líbit, vystartoval po obžalovaném zpátky, chtěl jej praštit a kopnout, obžalovaný se bránil, znovu jej povalil na zem a začal ustupovat. Obžalovaný viděl nohu, chytil mu ji, poškozený to neustál a spadl, následně šel obžalovaný od něj. Viděl, jak přichází i pan H[redim] toho ale na zem shodil pan M[redim]. Poté mezi ně vstoupila dcera poškozeného, situace se uklidnila a čekali na příjezd policie. Jeho dcera do incidentu vstoupila až na konci. Po druhém pádu poškozený vstal a začal po obžalovaném rozmazávat svoji krev. Tekla mu krev z nosu, obžalovaný netuší, jak k tomu přišel, jestli při pádu na zem, nebo jak ho strčil. Krev mu tekla hodně, říkal, že je cukrovkář a taky byl napitý, proto z něho tekla krev hodně. Je možné, že obžalovaný poškozeného udeřil, ale určitě ne schválně. Žádné kopy obžalovaný nepoužíval, ani jednou do poškozeného nekopl. Mrzí jej, že se situace tak vyhrotila.
3. Obžalovaný je ze spáchání násilného skutku usvědčován ostatními provedenými důkazy. Poškozený Miloš C[redim] uvedl, že dne 24. 6. 2017 probíhala oslava narozenin jeho syna. Po deváté hodině večerní se sešli u Ploché dráhy k odpálení ohňostroje. To místo si vybrali, protože dříve se tam ohňostroje pořádaly. Když se setmělo, zapálil poškozený tichou světlicí, která hořela asi 10-15 vteřin. Poté odpálil ohňostroj, který samozřejmě dělal nějaký rámus a trval zhruba dvě minuty. Následně začali uklízet, najednou přijelo auto, prudce zabrzdilo, vyběhl

Shodu s prvopisem potvrzuje S[redim] V[redim]

z něho polonahý člověk a začal na ně sprostě vykřikovat a fotografovat si SPZ aut, kterými přijeli. Partner dcery poškozeného se obžalovaného ptal, proč si fotí SPZ a proč vykřikuje, že tam jsou děti. Obžalovaný mu začal sprostě nadávat a vyhrožovat. Poškozený se do konfliktu vložil s tím, že už balí a odjíždí. Najednou do něj obžalovaný začal strkat, sprostě nadávat a vyhrožovat, že ho zabije. Obžalovaný strčil do poškozeného, který upadl na zem, pak se vzpamatoval a vysvětloval mu, proč to dělá a nezavolá policii. Obžalovaný však do něj opět strčil, poškozený upadl na zem, kde se na něj obžalovaný vrhnul a začal do něj kopat a mlátit jak smyslů zbavený. Obžalovaný jej praštil určitě do tváře, do nosu, potom upadl a začal do něj kopat. Pak si na poškozeného sedl, ten se nemohl bránit. Poškozený má sedmdesát kilo, obžalovaný je stokilový chlap, navíc má cukrovku, ze stresu se mu snížila hladina cukru v těle. Dcera z něj obžalovaného strhla a přesvědčila jej, aby svého chování zanechal. Poškozený poté ani nevěděl, co se vlastně děje. Potom už byl klid, tekla mu krev, bolelo jej celé tělo od hlavy přes žebra až po páteř. Dcera zavolala policii a záchranku, poškozený měl glykémii, ošetřili jej. Policie pořizovala dokumentaci a jeho odvezli na vyšetření do nemocnice, odkud jej asi po hodině pustili domů. V nemocnici zjistili, že má přeražený nos a další den se přidaly potíže s páteří, s hlavou, měl nateklý obličej. Začal postupně chodit k lékařům, nebyl se schopen věnovat práci ani rodině. Dostával se z toho poměrně dlouho. Psychické potíže u poškozeného dle jeho tvrzení přetrvávaly i v den hlavního líčení 10. 1. 2019. Poškozený v předmětný den konzumoval víno, vypil asi dvě až tři skleničky. Možná pil ještě pivo k jídlu, měl tak dvě piva.

4. Ve shodě s výpovědí poškozeného je výpověď svědkyně Renáty C [REDAKCE] která uvedla, že mezi devátou a desátou hodinou večerní odpalovali v rámci narozenin jejího bratra ohňostroj u Ploché dráhy. Ohňostroj trval asi dvě minuty, chtěli po něm uklidit, v tom přijelo auto, vystoupil obžalovaný a začal si fotit jejich vozidla. Došlo k výměně názorů, obžalovaný byl nepřičetný vzteky, s poškozeným něco řešili, padaly výhrušky. Najednou obžalovaný do poškozeného strčil, ten to nečekal, tím pádem spadl na záda, obžalovaný se na něj vrhnul a začal ho mlátit do obličeje. Svědkyně měla strach o poškozeného, nevypadalo to, že by pan obžalovaný přestal. Rozběhla se proto k nim a snažila se pana obžalovaného z poškozeného strhnout. To se jí podařilo, postavila se před něj se slovy, jestli praští i jí, v tu chvíli mu to asi přepnulo, uvědomil si asi, co dělá a s útokem přestal. Obžalovaný na poškozeném klečel v předklonu a pěstmi ho mlátil do obličeje, bylo to hodně ran. Svědkyně se předtím nacházela v autě 10-15 metrů od nich. Všude byla krev, poškozený měl přeražený nos, trpí cukrovkou, svědkyně o něj měla strach, hodně krvácel. Když přijela záchranka, odvezla poškozeného do nemocnice, nikdo z rodiny s ním nejel. V nemocnici byl několik hodin, poslali ho potom domů. Od incidentu je chování poškozeného jiné než předtím. Nechce o tom mluvit, emoce nevyjadřuje.
5. Svědkyně Kateřina Š [REDAKCE] vypověděla, že společně s přítelem Alešem M [REDAKCE] šli kolem půl desáté venčit psa směrem na Plochou dráhu. Když odcházeli, obžalovaný vycházel z domu, byl naštvaný a říkal, že tam jede. U Ploché dráhy uslyšeli, jak se zde někdo hádá a křičí. Obžalovaný na poškozeného volal: „Dyt' si sedni vožralej za volant“. Poškozený a H [REDAKCE] byli sprostí, obžalovaného uráželi. Poškozený následně vystoupil a šel k obžalovanému, který do něho strčil. Poškozený upadl na zem. Svědkyně viděla, jak obžalovaný dal poškozenému pěstí, to se nacházel poškozený na zemi, ránu dostal do obličejové části. Svědkyně od nich byla vzdálena asi tři metry. Potom se už dívala na pana M [REDAKCE] a pana H [REDAKCE], ti byli dál, ve vzdálenosti asi dvacet metrů. Probíhala mezi nimi vzájemná strkanice. H [REDAKCE] vybíhal k incidentu mezi obžalovaným a poškozeným. M [REDAKCE] když to viděl, tak vyběhl proti němu, aby do té situace nezasahoval a nedošlo k další potyčce. U toho incidentu byla ještě dcera poškozeného, která skočila obžalovanému na záda. Bylo to asi potom, co obžalovaný poškozeného udeřil, ale nedokáže to časově zařadit. Svědkyně neviděla, že by obžalovaný do poškozeného kopl, jediné co viděla, byla ta jedna rána. Svědkyni upoutal ohňostroj, který šel z Ploché dráhy, slyšeli ho i viděli, trval

celkově tak 15 minut. Byl to dlouhý ohňostroj, byl velkolepý a hlučný, nejednalo se o obvyklý ohňostroj.

6. Svědek Adam H. uvedl, že přijel na Plochou dráhu, kam jsem byl pozvaný na ohňostroj v rámci oslavy narozenin bratra jeho přítelkyně. Měl natočit video na telefon. Na Plochou dráhu následně přijel i obžalovaný, byl do půlky těla a začal na ně křičet, tak na něho svědek taky zakřičel, už neví co, nadávali si z obou stran. Poté přišel poškozený a začal se s nimi taky bavit. Dále přišel ještě jeden pán, který potom svědka napadl. Obžalovaný poté napadl poškozeného. Když se svědek rozeběhl, že je půjde od sebe roztrhnout, tak byl skopnutý tím druhým mužem k zemi. Potom už volali policii, byla tam krev, svědek není schopen říci, co bylo dál. Přijela policie, záchranka a už všechno řešili oni. K napadení svědek uvedl, že viděl, jak obžalovaný udeřil poškozeného pěstí do obličeje. Dále nic nevnímal, protože byl skopnutý na zem. Viděl svoji přítelkyni, jak se snaží bránit poškozeného, neboť obžalovaný do něho řezal, když byl na zemi. Bezprostředně před tím, než dal pan obžalovaný poškozenému ránu, probíhaly nějaké nadávky, dohadovali se spolu kvůli ohňostroji, že má pan obžalovaný malé dítě.
7. Svědek Aleš M. vypověděl, že s přítelkyní Kateřinou Š. šli kolem půl desáté na procházku, chystali jsme se na Plochou dráhu. V tu dobu začal na Ploché dráze ohňostroj. Potkali obžalovaného, který tam jel. Cestou na Plochou dráhu ohňostroj asi přestal, u Ploché dráhy stál obžalovaný, byla tam ještě dvě auta, svědek viděl, jak se tam spolu všichni dohadují. Padaly tam nějaké nadávky vůči obžalovanému. Když jsme k nim přišli, poškozený se chystal odjíždět, došlo mezi nimi ke slovnímu konfliktu, pak se poškozený vrátil zpět a následoval další slovní konflikt. Obžalovaný poškozeného strčil rukama do horní části jeho těla. Běžel tam i pan H., svědek se mu postavil do cesty, nastavil proti němu zvednutou nohu. Když se potom otočil, byl pan poškozený od krve a hrál si s jejich psem. Zasažení do obličeje si svědek nepamatuje. S obžalovaným jsou sousedé, mají dobré vztahy.
8. Ze znaleckého posudku v oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, soud zjistil rozsah a druh zranění poškozeného. Předmětné poranění poškozeného vzniklo tupým násilím, které minimálně jedenkrát působilo velkou intenzitou, směrem zepředu dozadu z pohledu poškozeného proti jeho nosu. Znalec v dostupné lékařské dokumentaci neshledal takové úrazové změny, které by ze soudnělékařského hlediska svědčily pro opakované působení násilí proti obličeji poškozeného, či proti trupu poškozeného. Pokud by se tak skutečně stalo, muselo být násilí velmi malé intenzity, neboť nezanechalo žádné úrazové změny. Celková doba léčení se u obdobných zranění pohybuje obvykle mezi dvěma až třemi týdny. Po tuto dobu vedou předmětná poranění k omezení na obvyklém způsobu života poškozeného. V daném případě byla pracovní neschopnost poškozeného ukončena až 15. 8. 2017, avšak délka pracovní neschopnosti je zcela v kompetenci ošetřujícího lékaře a bývá závislá na subjektivních stescích pacienta. Poranění hodnotí znalec jako lehké, odpovídající tíži ublížení na zdraví prostého.
9. Ze znaleckého posudku v oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a výslechu znalce v rámci hlavního líčení soud zjistil, že se u poškozeného po napadení rozvinula posttraumatická stresová porucha, která byla hodnocena jako středně těžké intenzity. Zjištěná duševní porucha byla přechodného rázu, poškozený byl ve svém běžném způsobu života omezen po necelé dva měsíce. Porucha se projevovala úzkostmi, výkyvy nálad, poruchami spánku, nesoustředěností a znovuprožíváním traumatu. Průběh byl kolísavý. Poškozený navštěvoval psychologa a dle potřeby užíval psychofarmaka. U poškozeného došlo k narušení v pracovní, rodinné a sociální oblasti. Znalec danou poruchu nepovažoval za těžkou újmu na zdraví.
10. Přečinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku se dopustí, kdo jinému úmyslně ublíží na zdraví.

11. Ublížením na zdraví se podle § 122 odst. 1 tr. zákoníku rozumí takový stav záležející v poruše zdraví nebo jiném onemocnění, který porušením normálních tělesných nebo duševních funkcí znesnadňuje, nikoli jen po krátkou dobu, obvyklý způsob života a který vyžaduje lékařského ošetření.
12. Přečinu výtržnictví dle § 358 odst. 1 tr. zákoníku se dopustí ten, kdo veřejně nebo na místě veřejnosti přístupném napadne jiného.
13. Na základě důkazů provedených v hlavním líčení a jejich hodnocení, každého důkazu zvlášť a všech důkazů ve vzájemných souvislostech, soud dospěl k závěru, že obžalovaný po stránce subjektivní i objektivní naplnil úmyslně všechny obligatorní znaky skutkových podstat shora uvedených přečinů a to formou jednočinného souběhu (jeden skutek současně naplnil znaky dvou přečinů). Obžalovaný spáchání skutku popřel, ale jeho účelová a nepřesvědčivá obhajoba byla zcela jednoznačně vyvrácena především výpověďmi svědků Ch[redacted] Š[redacted], H[redacted] i samotného poškozeného. Tito svědci během hlavního líčení shodně popsali strčení poškozeného obžalovaným, po kterém poškozený upadl na zem a inkasoval jeden intenzivní úder pěstí do obličeje. Svědci rovněž shodně popsali okolnosti, které útoku předcházely, jakožto i skutečnost, že příčinou napadení bylo odpálení ohňostroje poškozeným. Sám poškozený průběh útoku ze strany obžalovaného dle názoru soudu poněkud nadhodnotil, což však lze přičítat jeho otřesení v souvislosti s útokem, kdy je zcela běžné, že poškozený není schopen popsat přesný průběh napadení. Svědkyně Ch[redacted] uvedla, že došlo k většímu počtu pěstních úderů do obličeje poškozeného. Tyto údery by dle závěrů znaleckého posudku musely být velmi malé intenzity, neboť na těle poškozeného nezpůsobily žádné pórůrazové stopy. Skutkový děj je dále v souladu i se závěry ve věci vyhotoveného znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, z něž se podává rozsah zranění poškozeného a dále to, že zranění vzniklo u poškozeného tupým násilím, které minimálně jedenkrát působilo velkou intenzitou, směrem zepředu dozadu z pohledu poškozeného proti jeho nosu. Typickým mechanismem vzniku předmětných poranění je úder pěstí proti obličeji. Je tak prokázáno, že zranění poškozenému Ch[redacted] způsobil nejméně jedním úderem pěstí do obličeje právě obžalovaný. Jednání, následek i příčinná souvislost jsou nepochybně dány.
14. Po zhodnocení všech provedených důkazů má soud za to, že způsobené zranění je s ohledem na všechny okolnosti ublížením na zdraví podle § 122 odst. 1 tr. zákoníku. Rozhodující je jakým způsobem se obvykle (v jiných shodných případech) totožné zranění léčí. Je proto třeba vycházet ze znaleckého posudku v oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství. Z tohoto posudku bylo zjištěno, že shodná zranění se obvykle léčí klidovým režimem po dobu dvou až tří týdnů, pracovní neschopnost obvykle nepřesahuje tři týdny. Poruchu duševního zdraví, jež poškozený v souvislosti s trestnou činností současně utrpěl, neshledal soud těžkou újmou na zdraví. Dle závěrů znalce sice poškozeného jeho psychický stav po dobu necelých dvou měsíců omezoval v běžném životě. Znalec však zároveň uvedl, že psychický stav poškozeného byl kolísavý. Porucha se u poškozeného projevovala tak, že opakovaně prožíval nepříjemnou situaci a vybavovaly se mu nepříjemné zážitky, v důsledku čehož nebyl plně soustředěn ve svém pracovním, ale i osobním životě. Tato omezení poškozeného v jeho obvyklém způsobu života však dle názoru soudu nedosahovala takové intenzity, aby je bylo možno považovat za vážnou poruchu zdraví, jak předpokládá ustanovení § 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku. Poškozený byl schopen v předmětné době vykonávat obvyklé činnosti, avšak ze svého pohledu nikoliv zcela uspokojivě a plnohodnotně, což ale není možno považovat za výrazné a podstatné omezení na obvyklém způsobu života. Obžalovaný tedy svým jednáním po stránce subjektivní i objektivní naplnil všechny znaky skutkové podstaty přečinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku, protože poškozenému ublížil na zdraví a s ohledem na výsledky dokazování soud

dospěl k závěru, že obžalovaný jednal vzhledem ke způsobu vedení útoku a jeho intenzitě v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.

15. Přečin výtržnictví patří mezi trestné činy hrubě narušující občanské soužití a chrání klidné soužití občanů proti závažnějším útokům narušujícím veřejný klid a pořádek. Jde tedy o ochranu veřejného statku jako skupinového zájmu a nikoli o postih jednání, která směřují proti individuálním zájmům. Jednání, které naplňuje znak výtržnosti, musí být takové povahy, že se dotýká širšího okruhu občanů, že proti takovému okruhu osob přímo směřuje, vzhledem ke způsobu provedení a dalším okolnostem se širšího okruhu osob dotýká například tím, že ruší jejich klid, vyvolává u nich obavy a podobně. Výtržnické jednání je tedy projevem záporného vztahu pachatele k zásadám občanského soužití. Výtržnictvím je zpravidla násilí nebo slovní projev takového charakteru, který hrubě uráží, vzbuzuje obavy o bezpečnost zdraví, majetku nebo výrazně snižuje vážnost většího počtu osob současně přítomných. Tak tomu bylo právě v tomto případě. Násilí bylo provedeno za přítomnosti čtyř dalších osob, z nichž nejméně tři napadení viděly a dle svých svědeckých výpovědí jím byly pohoršeny. K napadení došlo na místě veřejnosti přístupném. Vzhledem k charakteru útoku a okolnostem, za nichž byl spáchán, soud dospěl k závěru, že se jedná o výtržnost, kterou má zákon na mysli při popisu znaků tohoto trestného činu. Z hlediska subjektivní stránky obžalovaný jednal minimálně v úmyslu nepřímém podle § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, když musel být srozuměn s tím, že svým jednáním poruší zájmy společnosti na ničím nerušeném soužití spoluobčanů.
16. Jednání obžalovaného vůči poškozenému, jak je specifikováno v popisu skutku (oproti popisu skutku dle obžaloby s určitými korekcemi, které jsou odrazem dokazování provedeného v hlavním líčení, zejména pokud se týká četnosti úderů pěstí do obličejové oblasti poškozeného a kopů do jeho trupu, neboť provedeným dokazováním bylo zjištěno, že obžalovaný udeřil poškozeného pěstí do obličeje nejméně jedenkrát a kopy do jeho těla nebyly prokázány), tak bylo dle soudu v řízení bez pochybností prokázáno.
17. Při úvaze o druhu a výměře trestu se soud řídil ustanovením § 38 a § 39 a násl. tr. zákoníku.
18. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Dále bylo přihlédnuto k chování pachatele po činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu. Konečně soud přihlédl také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele.
19. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem (dle § 41 a 42), k době, která uplynula od spáchání trestného činu, k případné změně situace a k délce trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu. Při posouzení přiměřenosti délky trestního řízení soud přihlédl ke složitosti věci, k postupu orgánů činných v trestním řízení, k významu trestního řízení pro pachatele a k jeho jednání, kterým přispěl k průtahům v trestním řízení.
20. Obžalovaný nebyl v minulosti soudně trestán. Z místa jeho bydliště k jeho osobě není připomínka. Obžalovanému polehčuje jeho dosavadní trestní bezúhonnost. Přitěžující okolností je spáchání dvou trestných činů a způsobení psychických útrap poškozenému, jejichž následky se blíží hranici těžké újmy na zdraví. Soud ukládal úhrnný trest podle nejpřísnější trestní sazby § 146

odst. 1 tr. zákoníku, kde je obžalovaný ohrožen trestem odnětí svobody od šesti měsíců do tří let. Vzhledem k povaze a závažnosti jednání obžalovaného a uvedeným okolnostem, soud dospěl k závěru, že účelu trestního řízení lze dosáhnout uložením výchovného trestu ve spodní polovině zákonné trestní sazby. Obžalovanému tak byl uložen trest odnětí svobody v trvání šestnácti měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání třiceti měsíců.

21. Do trestního řízení řádně a včas připojila s nárokem na náhradu škody, spočívající v náhradě mzdy v době pracovní neschopnosti poškozeného, společnost OBALY.CZ, s.r.o.. Tyto náklady vznikly v bezprostřední souvislosti s násilným jednáním obžalovaného, proto soud rozhodl, že je obžalovaný povinen podle § 228 odst. 1 tr. ř. zaplatit.
22. Soud dále podle § 229 odst. 1 tr. ř. odkázal poškozeného Miloše Ch[redacted] s jeho nárokem na náhradu nemajetkové újmy ve výši 138.543 Kč, se kterým se připojil do trestního řízení, na řízení ve věcech občanskoprávních. Trestní řízení primárně slouží k posouzení otázky viny a trestu a rozhodování v adhezním řízení nesmí být v rozporu se zásadou rychlosti trestního řízení. Při rozhodování o náhradě škody, respektive nemajetkové újmy, nemá soud povinnost zjišťovat veškeré rozhodné skutečnosti jako v případě posuzování viny obžalovaného; důkazní břemeno v tomto případě nese sám poškozený. Ten musí, pokud chce být se svým návrhem úspěšný, své nároky řádně doložit. Poškozený předložil za účelem doložení výše nemajetkové újmy, jež mu byla trestným činem způsobena, znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví stanovení nemateriální újmy na zdraví, vypracovaný znalcem Prof. MUDr. Karlem Martiníkem, DrSc. Podle § 110a tr. řádu se při provádění znaleckého posudku předloženého stranou řízení postupuje stejně, jako by se jednalo o znalecký posudek vyžádaný orgánem činným v trestním řízení. Podle § 211 odst. 5 tr. řádu lze místo výslechu znalce lze číst jeho písemný posudek, jestliže znalec byl před podáním posudku poučen podle § 106 tr. řádu. Jelikož znalec nebyl poučen v souladu s uvedeným ustanovením a čtení jeho znaleckého posudku tak nepřipadalo v úvahu, předvolal jej soud k hlavnímu líčení dne 29. 1. 2020. Z účasti na hlavním líčení se znalec omluvil z důvodu zdravotních komplikací, pro které má přerušenu svou znaleckou činnost na dobu neurčitou, nejdéle však do 30. 4. 2020. Základní zásadou trestního řízení je podle § 2 odst. 4 projednání věci urychleně bez zbytečných průtahů. Skutkový stav po provedeném dokazování v rámci hlavního líčení dne 29. 1. 2020 umožňoval rozhodnout o vině a trestu obžalovaného. Další odročení hlavního líčení jen pro potřeby adhezního řízení, by představovalo podstatný průtah trestního řízení a bylo by zcela nepotřebné pro rozhodování o vlastním předmětu trestního řízení vymezeném obžalobou, proto k němu soud nepřistoupil. Soud tak neměl důkazní podklad pro rozhodnutí o nároku na náhradu nemajetkové újmy poškozeného Ch[redacted], proto byl poškozený se svým nárokem odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat ve lhůtě osmi dnů od doručení jeho opisu odvolání u zdejšího soudu. Odvolání může podat obžalovaný a v jeho prospěch osoby uvedené v § 247 odst. 2 tr. ř., a to pro nesprávnost jakéhokoliv výroku, který se ho přímo dotýká. Pro nesprávnost kteréhokoliv výroku může podat odvolání státní zástupce. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Právo odvolání má i poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, ale pouze proti výroku o náhradě škody nebo proto, že takový výrok nebyl učiněn. Odvolání podané včas a osobou oprávněnou má odkladný účinek. O odvolání by rozhodoval Krajský soud v Hradci Králové. Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení,

kteřé rozsudku pŕedcházelo. Odsuzuje-li soud obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a pŕiznává-li poškozenu alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, má poškozenu pŕávo požádat o vyzumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozenu podává soudu, kteřý rozhodoval v prvním stupni.

Chrudim 29. ledna 2020

Mgr. Jakub Jakubík v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S [redacted] V [redacted]